

Can Massaguer (260 m)

Situats a la façana principal de can Massaguer, voregem la casa per prendre la pista principal d'accés, que ens portarà fins a la carretera del castell i de la urbanització Fogueres de Montsoriu. Des de l'inici de l'excursió ens adonem que el tipus d'arbre predominant és l'alzina surera, i que l'arboç ens acompanyarà durant la major part de l'itinerari.

10 min. Sot de la Comafosca (227m)

Pugem una mica per la carretera, que era l'antic camí ral de Gaserans, i de seguida a l'esquerra, trobem un camí tancat per una cadena. Aquí arrenca, per la seva dreta, un petit corriol una mica embardissat. És una drecera que va baixant i que ens portarà al sot de la Comafosca. Seguidament anem a buscar la carretera i enfilem cap al S direcció Breda uns 200 m, prenem una pista que surt per la dreta i ens endinsem per un petit alzinar, que ens mena a cal Maton.

15 min. Cal Maton (230 m)

És una petita masia que trobem després de la lleugera pujada. Tombem a la dreta, deixem el mas de can Garola, també a la dreta, i seguim caminant per la pista principal fins arribar a can Mora. Una tanca ens barra el pas, tombem a l'esquerra i uns quants metres més endavant girem a la dreta per un camp i pugem per un corriol, tot resseguint els pals de telèfon.

El corriol s'entronca amb una pista ampla que arriba de la carretera de Riells a Breda. Davant nostre apareix una altra casa, cal Baró de Baix. Ara el camí s'enfila i s'endinsa en una zona de segones residències que ens portarà fins a cal Baró de Dalt. Just abans d'arribar a aquesta casa abandonem la pista i prenem el corriol que arrenca a l'esquerra, ara hem d'anar pendent d'uns pilons de ciment pintats de blanc que ens guien fins a una pista fressada. Una vegada a la pista avancem de front fins trobar cal Monjo.

45 min. Cal Monjo (341 m)

Aquesta masia ha patit moltes restauracions com a resultat de viure molt a prop esdeveniments que han afectat al seu entorn. En temps de la guerra civil va ser lloc d'allotjament d'infants i de convalescents procedents del front de guerra. Posteriorment es va reformar per tornar a quedar molt malmesa després del terrible incendi de l'agost de 1994. En l'actualitat torna a ésser restaurada.

Des d'aquesta masia es contempla la retallada silueta del castell de Montsoriu i a l'esquerra, el turó de Morou. Avancem de front, enfilant la pista per davallar més tard per l'obaga, enmig de castanyers. Ens apropem a una cruïlla, deixem a la dreta una torre de llum i remuntem per l'esquerra fent ziga-zagues fins arribar a una altra cruïlla. Tornem a tornar a l'esquerra, on la pista s'enfila. Tota aquesta part de la muntanya patí amb molta

força els efectes dels incendis. Les activitats forestals de neteja i reforestació posteriors han obert noves cruïlles i camins secundaris. Deixem, més endavant, dos camins que surten a mà esquerra i arribem, enmig de castanyers, al collet de Palomeres.

1h 30 min. Collet de Palomeres (553 m)

En aquest punt s'entronquen fins a sis pistes diferents. Nosaltres prenem la que surt just en front, direcció cap el sot dels Verns, descartant dues pistes a l'esquerra i dues més a la dreta.

El camí davalla entre alzines, deixem a la dreta un gran pedregam fins arribar a una cruïlla, tombem a l'esquerra i continuem davallant. Sempre hem d'escollir la pista que davalla. Finalment arribem a un pont que creua la riera de Breda, avellaners i plataners ens reben a les seves vores. La pista ens apropa a una altra cruïlla, a la dreta entre alzines sureres s'amaga can Gelpí, però tombem a l'esquerra direcció a cal Joia.

1h 57 min. Cal Joia (400 m)

Ens trobem davant d'una de les masies més belles de Riells. Es compon de planta baixa, dos pisos i unes golfes. A pocs metres hi ha una nau independent que anys enrera havia estat la quadra de cavalls i d'altres animals. Sortim a la carretera de Riells a Breda, prop del Km 6, i tombem a mà dreta. Caminem uns 500 metres i ens endinsem a la població de Riells.

2h 05 min. Abadia de Sant Martí de Riells (491 m)

Aquesta Abadia s'aixeca a l'ombra del turó de Morou. Refeta després de la guerra civil, manté la porta romànica, el seu campanar d'espadanya i les dues campanes: Martina i Mercè. Des d'aquí arriba la fressa de l'aigua lliscant per les pedres, i l'anem a buscar. Just davant de l'abadia arrenca la pista (direcció NW) que ens mena a la riera de Riells.

La pista ens porta a creuar un pont, i uns quants metres més endavant, a la nostra esquerra, trobem una alzina amb una gran pedra al seu costat. Hem de fer atenció en aquest punt, doncs deixem el sender pel qual caminaven fins ara i anem a buscar l'altre costat de la riera.

Una vegada creuada la riera, caminem per un prat i a continuació, busquem uns castanyers molt grans. El camí és poc traçat i pedregós. A l'esquerra i una mica enlairada, trobem la font de les Fogueres.

2h 20 min. Font de les Fogueres (535 m)

Deixada la font, el camí esdevé estret i accidentat. A la dreta trobem un gran castanyer amb un impressionant forat al seu tronc. Reprenem la marxa, i ben aviat, apareixen les primeres cascades, que s'aniran succeint durant la resta de l'itinerari. Ara avancem per un corriol i arribem al punt més estret del recorregut, una paret de pedra s'aixeca a la dreta i aparentment sembla que el camí quedi tallat. Hem arribat al clot de l'Infern.

2h 25 min. Clot de l'Infern (500 m)

A la dreta podem veure un cartell de pesca controlada. Ara el corriol travessa el riu. Passos fàcils però relliscosos. Si continuem de pla trobem un altre gorg que hem de salvar. Així doncs, remuntem per la dreta i uns quants metres més endavant, tornem a creuar la riera. A la nostra esquerra podem veure boix grèvol, arbre protegit.

Avancem per aquest corriol fins que arribem a l'eixamplament de la vall. En aquest punt, tornem a creuar la riera i ens allunyem d'ella. Enfilem per la dreta fins arribar a un faig gros i solitari. A la seva esquerra apareix una fletxa de color vermell que ens indica el camí, però ara hem de grimpar per un pendent costerut fins superar el llom. No es triga gaire en desembocar en una pista transversal.

2h 40 min. Pista transversal (640 m)

Antiga pista de desboscar, que arriba del revolt d'en Formiga. Nosaltres davallam a l'esquerra fins arribar al fons de la vall. A la nostra dreta s'aixeca l'esvelta penya de l'Aguda del Corral. Ara la pista esdevé corriol. Creuem la riera i sota el camí veiem un dels atractius de l'itinerari, el gorg Negre de Riells.

2h 45 min. Gorg Negre de Riells (620 m)

Des de sempre, el paisatge feréstec i ombrívol del gorg ha portat associat moltes llegendes de bruixes i bruixots, dones d'aigua, encanteris i malefics, que la tradició popular s'ha encarregat de fer-les arribar fins als nostres dies. Deixem aquest indret i de seguida trobem les dues rieres que conflueixen, la riera de can Bernat (N) i la riera de Vimeners (SW). Guanyem alçada fins trobar un replà on hi ha una roca balmada i un gran faig solitari.

Tornem a creuar la riera a l'esquerra i iniciem el camí de retorn. El corriol s'endinsa per una fageda, amb la riera a l'esquerra. Avancem de front, i el corriol ens porta a una petita clariana amb una gran pedra molt planera a la dreta. Una mica més endavant la fageda dona pas a l'alzinar. Passem per un pas estret entre pedres, poc traçat però no perdedor.

Finalment el corriol ens porta a entroncar-nos amb el sender que hem fet servir de pujada i que venia de la font de les Fogueres, a 100 m més avall. El conegut corriol ens porta de nou a l'Abadia de Sant Martí de Riells, i d'aquí, desfem camí fins a can Massaguer.

5h 30 min. Can Massaguer (260 m)

Arribada a l'Escola de Natura.

Can Massaguer - Sot de la Comafosca - Cal Maton - Cal Monjo
 - Collet de Palomeres - Can Joia - Riells - Font de Fogueres -
 Clot de l'Infern - Pista transversal - Gorg Negre de Riells - Font
 de Fogueres - Riells - Tornada pel mateix camí

Recorregut 10,35 km d'anada

Desnivell Pujada de 360 m

Durada 2 h 45 min sense comptar les aturades

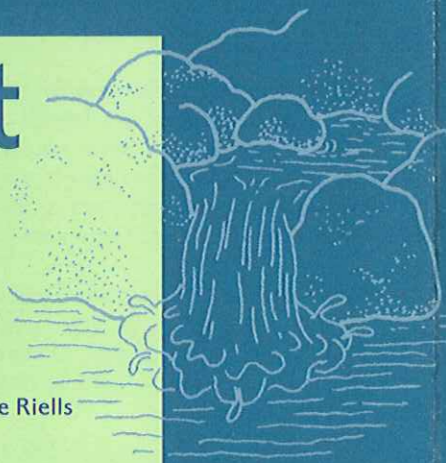
Edat recomanada A partir de 12 anys

Destaquem Els salts d'aigua i els gorgs

Recomanacions Porteu cantimplora i botes de muntanya.
 A l'estiu, cal incloure gorra i cremes de
 protecció solar.
 Imprescindible, mapa topogràfic i brúixola.

fixa't

El soroll de l'aigua
 Les masies
 Els verns
 Les alzines sureres
 Els castanyers
 El picot treballant
 Els gorgs
 L'Abadia de Sant Martí de Riells
 La fageda
 La solana i l'obaga
 Els barbs de muntanya
 El gorg Negre de Riells

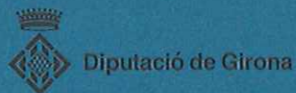


salt d'aigua

itineraris de natura CAN MASSAGUER

1. Els bosc de Can Massaguer
2. El sot de la Comafosca
3. La vila d'Arbúcies
4. La font de la Pintoresca
5. La riera de Breda
6. La vila de Breda
7. L'ermita de Sant Llop
8. El castell de Montsoriu
9. La riera d'Arbúcies
10. El gorg Negre de Gualba
11. El camí de les Cascades de Riells
12. La fageda de Santa Fe

En col·laboració amb:



En conveni amb:



ASSOCIACIÓ CATALANA
 CASES DE COLÒNIES

Dolors Almeda 1-3 local 8 08940 Cornellà de Llobregat
 Tel. 93 474 46 78 Fax 93 377 73 44
 accc@esplai.org www.esplai.org

11 camí de les cascades CAN MASSAGUER



Aquest itinerari es desenvolupa per la vessant oriental del Montseny, entre les valls de Santa Fe i de Riells, on s'eleva el turó de Morou.

El recorregut s'inicia a l'Escola de Natura de can Massaguer, i des del sot de la Comafosca anirem a buscar la pista que ens portarà fins a Riells del Montseny. Caminarem entre mig de conreus i masos fins arribar a les zones ombrívols i fresques de la riera de Riells, on s'amaga el misteriós gorg Negre de Riells.

El camí de les Cascades és el nom que fou donat per mossèn Pere Ribot, rector de Riells, a aquest corriol que remunta des de l'Abadia de Sant Martí de Riells fins al mateix gorg Negre. Quan caminem per la vora de la riera, descobrint els racons que s'amaguen rere de cada revolt, ens serà fàcil entendre per què a aquest mossèn li agradava passejar per aquesta zona.

Les pistes que uneixen les poblacions de Breda i Riells recorren diferents boscos, degut a les característiques ambientals de cada indret. Així s'inicia entre boscos d'alzina surera, amb els troncs encara vermells per l'extracció recent del suro, i finalitza al bosc de ribera, on remuntarem la riera entre gorgs i cascades, acompanyats d'una vegetació característica de verns, pollancrees...

Ens aproparem fins al gorg Negre de Riells, d'aigües fredes i fosques. Aquest gorg, com d'altres de la zona, ha estat bressol de moltes històries i llegendes. Com gairebé totes elles, de parts certes i d'altres d'inventades, però que sempre ens deixen amb la boca ben oberta i amb el dubte de la seva versemblança.